

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Tilbagesyn paa København

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Tilbagesyn paa København", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1808_96-txt-shoot-idm107.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Tilbagesyn paa København.

(Ved min Færd til Middelsyssel.)

1 **S**ørgelig stander du der,
Axelstad! syg og lemlæstet.
Hvor er nu Spiret, som høit
Stræbte fra Jorden mod Himlen?
Uslingens Øie saa stivt
Stirred og hængte paa Guldets,
Gerrig han rev det til Jord,
Men det sig tabte i Støvet,
Lærte ham: hvad der er Guld
Hist i det Høie, det vorder
Atter til Støv paa vor Jord.

2 Sørgelig stander du der,
Axelstad! syg og lemlæstet,
336Røvet din herligste Pryd,
Nutidens udtrykte Billed,
Der som en sjunken Ruin
Vidner om henfarne Tider.

3 Tiderne havde et *Spir*,
Kækt det sig reiste mod Himlen,
Straaled af luende Guld,
Fæstet i Menneskets Indre;
Uslinge reve det ned,
Jorden de vilde forgylde,
Guldets sig tabte i Støv,
Støvet sig hvirvled i Luft,
Blev til en Sky, og vor Alder
Stirrer paa Skyen saa glad,
Peger paa den som sin Himmel.

4 Atter kan reises dit Spir,
Axelstad! men om den Bue,
Som bliver hvalvt under Spir,
Kan over *Kristne* sig hvælve;
Eller om Tidernes Spir
Atter kan reises, det skjuler
Fremtidens natlige Slør.

5 Axelstad! hurtig du viger,
Taagen jeg skuer kun end,
Taagen, som stadigen ruger
Over dig, giftig og tung,
Skjuler den renere Himmel
For dine gøglende Børn.

6 Taageindhyllede By!
Hvad er vel *det*, som mig drager
Til dig saa stærk og saa fast,
Som, naar for Øiet du svinder,
Avler i Hjertet et Suk,
Som, naar dig Øiet opdager,
Byder det tindre saa mildt,
Vækker en inderlig Længsel?

7 Det er *det Døde* i dig,
Som mellem levende Døde

Lever saa kraftigt et Liv,
Vækker det Døde til Live.
Minder fra hensvundne Old
Fængsle min Sjæl og mit Øie,
Billedet stirrer jeg paa,
Blind for de luftige *Skygger*.

8 Axelsestad! *maatte* jeg da
Leve i dig til min Død,
Knyttet til Oldtidens Liv,
Fremmet for Nutidens Død!!!

Nik. Fred. Sev. Grundtvig.